

Dayka Margit

Deák Gizella

nagyhirű ev. ref. főgimnáziumban és tanítóképző intézetben végezte. Itt a ma is híres kántusnak tagja volt, ahol a legszebb hangú bariton-énekes jelzővel tüntették ki. Ekkor történt, hogy Réthy Laura énekesnő hallotta dalolni, az ő ajánlatára Puks Ferenc, a Népszínház volt karmestere, saját költségén képezte és előkészítette a szinpad-i énekművészetre. 1884-ben a M. Kir. Operaházhoz kardaloknak szerződötték, majd a híres Mollináry-ezredhez besorozták katonának. Ekkor megszakadt operai pályája. Később a Népszínházhoz szerződött (1889. március 17.), azután Aradra ment baritonistának, ahol sok szép sikerrel működött három évig, majd Nagyvárad, Miskolc volt az állomása. Később színiigazgató lett Székesfehérvár, Besztercebánya, Eger, Losonc, Rimaszombat, stb. városokban, mindaddig, amíg tetemes vagyona elvesztése után az igazgatással felhagyva, ismét mint tag szerződésbe lépett. 1899-ben Budapesten az »Uránia« tudományos színházhoz szerződött előadó- és felolvasónak. Ezután a Vígszínházhoz szerződött, ahol az »Ocskay brigadéros« Tarics szerepében ért el nagy sikert. 1920-ban úgy az Országos Színészegyesület, mint a Vígszínház nyugdíjas tagja lett. Neje: *Pugin* (püzen) Leóna, francia származású énekesnő. A vidéken elismeréssel működött.

Dayka Margit, színésznő, sz. 1907. okt. 13-án, *Nagyváradon*. Színipályára lépett 1928. szept. 1-én. 1929-ben Szegeden működik, 1929. szept. havában a Vígszínház szerződöttette.

D. b. j. A próbatáblán (napirend) szokásos rövidítés; a. m. díszlet-bútor jelzés. Rövidített utasítás az ügyeletes műszaki közegek részére, többnyire rendelkező és emlékpórákon, amikor még az előadáson használható díszletek és bútorok nélkül próbálnak, arra nézve, hogy lécekből vagy jelzőkeretekből állítsák össze a szinpad díszleteit, hogy a szereplők hozzászokjanak a szinpad nagyságához és a járásokhoz (l. o.) és a szinpad székekből és padokból állítsák össze az előadás fontosabb bútorzatát, főleg, hogy a színészek a szerepeik által megkívánt felkészüléseiket, leüléseket stb. gyakorolhassák.

Deák Farkas, (köpeczi), szépirodalmi és történetíró, sz. 1882. ápr. 4-én, *Marosvásárhelyt*, megh. 1888. jún. 4-én, u. o. 1870-től 1873-ig a Nemzeti Színház drámabíráló-bizottságának tagja volt és az igazgatásban is részt vett *Sardou* és *Feuille* sok művét fordította le. (»Frou-frou«, »Seraphina«, »Agglegények«, »Rabagas« stb.). Egyéb fordítása: »Könnyelműség és szerelem«. Irt egy operaszöveget »Renegát« cím alatt. Zenéjét Orczy Bódog báró szerlette. Előadták Londonban, 1880-ban.

Deák Ferenc, a haza bölcse, sz. 1803. okt. 17-én, *Sőjtörön* (Zalam.), megh. 1876. febr. 3-án, *Budapesten*. Midőn 1817. aug. 31-én Nagykanizsán a piaristák a színi megalapítója ünnepét tartották, a tanulók színielőadást rendeztek, okkor Deák Ferenc is ott szerepelt és az egykorú hiradás megemlíti, hogy: »A theátrumot egy Deák Ferentz nevű Ifjú azzal nyitotta meg, hogy az ifjúságnak az efféle játékban való gyakorlásának hasznát megmutogatta.« (*Magyar Kurir*, 1817. II. kötet, 304. oldal).

Deák Ferenc, színész, sz. 1862-ben, *Szatmáron*. Színipályára lépett 1880. júl. havában, Grim János társulatánál.

Deák Ferenc, színiigazgató, sz. 1897. szept. 12-én, *Budapesten*. Gimnáziumi tanulmányai után 1915-ben bevonult katonának, majd négy év múlva a színészakadémia növendéke lett és mint szerelmes-színész kezdte a pályát, Tompa Kálmánnál; tőle elszerződött Alapi Nándorhoz, azután Somogyi Kálmán és Faragó Sándor lesznek az igazgatói. 1927-ben mint vendég fellépett a Vígszínházban. (»Nem nőszülök«). 1928. ápr. 16. óta színiigazgató a kecskeméti—székesfehérvári—pápai színi-kerületben.

Deák Flóra, színésznő, sz. 1891. nov. 3-án, *Marosújvárott*, megh. 1921. okt. 20-án, *Szegeden*. Színipályára lépett 1913. júl. havában.

Deák Gizella, színésznő, sz. 1887. febr. 11-én, *Szamosújvárott*. Színipályára lépett 1923. ápr. havában.